

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

3. Expenduntur quædam circa usum prædictæ nototiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

generis confessionis; non verò, si concedantur tertij
generis actiones: ego has licebit exercere, non illas.
Antecedens probatur. Facile retraherentur Fideles à Sa-
cramento penitentie, si scirent posse quemlibet propter
audiam in illo foro amoveri ab officio, capere suffragio
quavis libero, repelli ab Eucharistia, privari commu-
nicatione cum aliis, & similia iugata, quæ sunt actio-
nes secundi generis. De hoc videtur si pra in *Metodo Con-
fessionis* cap. 6. §. 2. num. 20. At nemo ab eadem retraher-
etur; seu certe retrahi præsumeretur ea de causa, quod
scilicet, quis melius custodiat res suas, claudat fenestras
ad impedienda peccata, mortem effugiat, & simili-
bus, quæ sunt actiones tertij generis, cum ad hæc is idem
penitens, qui verè surgere à peccato per penitentiam
intendit, cooperari pro suo modo teneatur; quæ huius-
modi actus non quidem ingrati ritè penitenti, sed verò
gratissimi esse censendi sunt. Erubescencia autem nulla
potest obiter prudenter: quia cum hæc tertij generis actio-
nes non exercentur circa ejus personam singularem, ut
ceteris, potius is, (occasione, non inficior, data à Con-
fessario utente tamen iure suo) ad se advocat pudorè ma-
gis, quam Confessor eodem pudore penitentem afficit.
& illud habet: ar Clemens VIII. Decreto ann. 1594. 26.
Maj. generaliter interdicat ejusmodi usum. *Tam Superio-
res* (inquunt) *pro tempore existentes, quam Confessarii qui
postea ad superiorem gradum fuerint, pomoti caveant,
ut in confessione ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in
Confessione habuerunt, ad EXTERIOREM
GUBERNATIONEM M. mutantur.* Nec absumile
est Decretum R. P. Claudij Aquavivæ Generalis Socie-
tatis I. S. V. pro suis apud Castrop. loc. cit. n. 20. *Tamen si
(ut) non desint Doctores qui notitia per Confessionem
habita, salvo Sigillo Confessarii, ut nonnunquam licere
solvitur, nostris tamen eam Doctrinam sequi non expedit
ut illam, quare caveant diligenter SUPERIORES,
ne vel ipsi vel nostrorum aliqui eam usquam Introducant,
privatimve aut publice doceant, nec ea, nisi forte de peni-
tentia licentia ullo modo utantur, sed ita se gerant in omni-
bus casibus Confessarii ac si in confessione nihil penitus
cognovissent.*
9. Respondeo: Hoc Decretum Clementis, quod ex
Hurtado de pen. d. 12. diff. 9. Prag. de pen. q. 11. d. 7. fine,
inclinat Suar. de pen. d. 3. cit. scilicet 7. m. 9. non ad omnes
Confessarios, sed ad eos, qui Superiores sunt, vel deinceps
eius, dirigitur; solum prohibet, id quod alias iure divino
prohibitum erat, id est actiones primi, & secundi ge-
neris, non verò tertij, ex Laym. lib. 3. tract. 14. c. 14. 23. fine,
et etiam colligi potest ex Coninch. Castrop. & Sanchez
loci citati, qui scripserunt post dictum Decretum, &
tamen nostram opinionem à probabilitate non deji-
ciunt. Ratio autem est, quia hæc tertij generis actiones
nullo modo pertinent ad EXTERIOREM GUBER-
NATIONEM personarum; cum per has circa personas
singulares, nihil decernatur.
Decretum insuper R. P. Generalis Societatis I. S. V.,
quod ad Superiores ut invigileat, non verò ad subditos
dirigitur, eodem modo illas vetat, non has tertij generis:
quia cum hæc neminem sigillatim tangerent, suntque com-
muniter peccatorum impedimenta, easque non prohibue-
rit Clemens VIII. cui se conformem ipse reddere voluit;
non erat ratio, quamobrem has prohiberet.
Inquires, Potestne Prælati ex notia habita in Con-
fessione motus, magis advertere, ut notitias aliis extra
Confessionem sese offerentibus signis sufficiat in-
structus, aliquam ex dictis actionibus præstet?
Respondeo. Quidquid videatur concedere Th. Hur-
tado, est ex dictis diligenter distinguendum. Nam si
hæc actiones à Prælati præstandæ tangerent ipsum specia-
lem penitentem, V. G. ei Prælati suffragium denegabit,
& c. nullo modo potest, quia sic odiosa fieret Confessio;
nam Prælati hæc novam advertentiam inciperet adhi-
bere ex vi Confessionis: quod nullatenus licet. At si
actiones hæc non tangerent penitentem modo jam ex-
plicito, poterit sanè, quia tunc agitur de actionibus tertij

generis, quas licet concedimus. Quare si forte Prælati
ex vi Confessionis Penitentis, addita sua naturali sagaci-
tate, noter aliquod signum, non poterit cognitis ex
huius signi vi uti contra Penitentem: solum tunc po-
terit, quando signum est ejusmodi, ut etiam sine prædicta
relatione ad Confessionem Penitentis, ex se solo, sufficit
& movet ad inquirendum.

3. III Expediuntur quædam circa usum prædictæ notitiæ.

An possit quis simulatum Confessorem respicere?

10. **A** De ea, quæ hæcenus docuimus, expedienda
adhuc dubitatur Primo: Quid faciam ego Con-
fessarius si is, cui peccata mea aperire tanquam Confes-
sario consuevi, nunc confiteatur ipse mihi, detegatque se
non esse Sacerdotem; possūne ad illius pedes amplius
non accedere, ipso advertente, me ad hoc movere ex vi
confessionis ejus? Respondeo. Possum ex Sanchez d. 16.
n. 5. quia hæc ommissio reduciatur ad actiones tertij gene-
ris, per illam enim nihil in penitentis personam exer-
ceo, sed negativè me habeo.

11. Quid si ex hac ommissione alij suspicentur malum
de Sacerdote? Respondeo. Tunc poteris, & ex Delugo l. c.
scilicet 5. n. 105. debbis, alteri serio confiteri, hunc autem ne
illum prodas, confitearis solum exterius. At Fagundez
præc. Eccl. l. lib. 6. c. 3. n. 1. docet & posse, & non deb. re;
quia hæc ommissio ostensiva delicti ex se non est. Verum si
alij alias sciebant illum non esse Sacerdotem, placet mihi
sententia hæc posterior Fagundez, propter rationem à
nobis expositam supra §. 1. n. 5. At si ignorabant, placet
sententia prior Delugo; quia tunc verè ejusmodi omis-
sio videtur esse per se manifestativa delicti, iuxta ea quæ
diximus, cit. §. 1. n. 21.

An possit respici penitentem sollicitans?

12. **D** Vbitatur Secundò, si vocet ad audiendum peni-
tentem, à quo timco, ne in peccatum inducat,
idque solum ex ejus præcedenti confessione noscam;
possūne ad illum non adire, si vel ipse rem advertat, vel
alij contra ipsum aliquid suspicentur? Respondeo: pos-
sum immo obligor non adire; quia si penitens ad peccatum
in confessione sollicitat, jam illa nec est confessio, nec
Sigillo subiacet. Quod si alios casus effingas, vide eos
apud Doctores citatos; sunt enim ferè metaphysici.

De penitente impenitenti.

14. **D** Vbitatur Tertio: Si voceris à penitente, qui
bis, ter, pluries noluit tollere occasionem v. g.
proximam, potestne effugere, si ipse id advertat, vel alij de
ipso aliquid mali coniciant?

Respondeo, si tibi confessus est, ut confessionem simul-
laret, & in bona exultatione apud alios haberetur; potes
effugere, quia illa non fuit confessio, sed simulatio. Ve-
rùm si fuit vera confessio animo se adiuvandi, non potes
non ire si alij malum de penitente suspicentur; fuit enim
illa sacramentalis, licet inchoata confessio, Sigillum se-
cum trahens.

15. Quod si non alij, sed ipse solum id advertat; notum
videt in te obligationem eundi, quia ex una parte non
est rem revelare, si eandem ei committas, à quo rece-
pisti, ut toties dictum est; & ex alia, propter similes nega-
tiones non retrahentur à Confessione Fideles, immo ma-
gis ad eam cum debita dispositione faciendam excita-
buntur. Favet insuper alia ratio: quia tu merito negas, ut
penitens à sua contumacia resipiscat, sicuti merito, pro-
pter eandem rationem, eundem aliquando non absolvis

De scientie in Confessione Ecclesiam esse pollutam.

16. **D** Vbitatur Quarto: An si sciat ex Confessione Sa-
cerdos, Ecclesiam esse pollutam, possit in illa
celebrare, advertente id penitente vel aliis? &c.

Respondeo. Si ex ommissione sacrificij aliqua notitia
peccati quoad alios, vel aliquod penitentem damnum
timeatur, poterit, & consequenter, juxta superius
dicta,

dicta, debet celebrare: quia fortius est vinculum Sigilli, quam violatæ Ecclesiæ. At si nullius detrimenti, vel notitiæ periculum sit, non poterit celebrare, ex Delugo l. c. n. 124. quia urget præceptum de non celebrando in loco violato: & non urget præceptum Sigilli, cum nullum periculum damni nec evulgationis adeo supponamus. At poterit celebrare, ex Bonacina, de pœn. d. 5. q. 6. c. 5. p. 4. n. 23. quia Ecclesiæ non præsumitur velle obligare Sacerdotem, ad non celebrandum, quando ex sola confessione novit locum esse pollutum, siquidem Ecclesiæ semper velle favere Sigillo credenda est. Utrumque probabile.

17. Quid si solus pœnitens id advertat? Non posse celebrare, probabiliter decernit Delugo l. c. quia ejusmodi omisso respectu ejusdem pœnitentis non est revelatio, ut sæpe diximus; & ex alia parte, non est actio circa peculiarem pœnitentis personam, nec rationaliter ipsi ingrata, immo Confessario onus erit (inquit) si iudicet se profuturum, nec sit sibi grave incommodum, monere etiam alios, ut nec ipsi celebrent. Verum ex ratione modo dicta à Bonacina, addita ea, quæ dicta est §. 2. n. 4. sine, consequitur posse celebrare, nec ad prædictam monitionem obligari, id quod certe ut probabiliter deductum amplecti sine dubio possumus.

CAPVT VII.

Cujusnam suspicionis periculum contra pœnitentem, ex vi Sigilli prohibetur?

1. Dictum est sæpe in præcedentibus, cavendum esse ne detor ulla suspicandi occasio contra pœnitentem. Occurrit scrupulus, an id de omni quamvis levi suspitione intelligendum sit?

Hac de re sic prudenter differit Delugo d. 23. scilicet §. num. 106. Intelligitur de suspitione probabili, non vero de coniecturis etiam levibus, quas analitici & nasuti facile faciunt. Ita Palatinus, S. Th. Scotus, Medina, alique: quod videtur etiam in praxi observari: esset enim, ferè impossibile omnem suspicandi occasionem indirectam omnibus auferre. Facilius autem excusantur occasiones negativæ, quam positivæ: v. g. si uni pœnitenti propter ejus puritatem Confes-

sarius maiora benevolentia signa ostendat, quam alii, quia enim sua, ut supponimus, efficiat, & non alii non possunt. Adverte etiam in aliqua materia propter eius gravitatem, non reputari levem suspitionem, quia fortasse levis est v. g. quacunque occasio datur, ut etiam levis suspicandi adulterium uxoris sue, & vixime contra Sigillum, quia nimis diffidit relictus tali periculo. Hæc ille.

CAPVT VIII.

De culpa & pœna frangentis Sigillum.

1. Quæritur ad culpam. In fractione Sigilli materia committi possunt. Primum, contra Reverentiam, seu reverentiam debitam Sacramento, Secundo, contra Iustitiam, seu Charitatem, si quid reteregetur, quis poterit infamia. Tertio, contra fidem datam, quæritur naturale, si res erat occulta.

Primum semper est mortale. Secundum, & tertium sunt venialia, quando infamia vel infidelitas non reperi, secus, sunt mortalia cum obligatione ad satisfactionem famæ, damneque secuti. Præpositus de pœn. q. 11. d. 1. & d. 4. n. 39. Cast. de pœn. p. 19. §. 1. n. 2. Bonacina d. 1. n. 1. & 4.

2. Dixi (primum semper est mortale) materia Sigilli patritate non habet ex omnium scilicet hominum apud Dianam p. 5. r. 5. ref. 8. Solum invenio S. P. C. n. 24. in impr. genuina: cui ex parte favet Ledesma apud Dianam ibid. & Sotus apud eundem, sic dicunt: velari aliquid leve confessionis, modo sit peccatum, putant esse mortale, quod mihi durum videtur.

3. Quæritur ad pœnam. Nulla non pœna confessionem patefacienti est in iure lata. Sic Coninch d. 1. pœn. dub. 47. Diana p. 5. r. 11. ref. 51. alique solent c. upriusque sexus, de pœn. dicitur, revelans debet poni a Sacerdote, & in arctum Monasterium deinde, quæ cum sit pœne ferenda, ei quis non nisi post sententiam subiacebit: atque hæc quidem pœna, certe est ordinaria, uni Confessario importunitate re delinquit; cæteris erit extraordinaria, à iudice pro litate criminis taxanda, ut in superioribus c. 4. innuimus, Deus te, Lector, amet, & valeat.

FINIS.

Laus Deo, Beatissimæ Virgini, ac B. Aloysio Patrono meo.